

כירה פרק שלישי שבת

מפני שמשפיר מים שעלו. כטלה שמעתי ובמתניתין גבי מיחם שפיתה משמע להפסיד מים לעורך שפיתה מותר להפסידן לא זהו ציון. והוא לאסורין מפרש רבי'ל דדומה כרוקן במים תמין ויבא להחם תמין לרמון גופו :

כא א מיי' פכ"ז מה' ענת הלכה ג סנת לאוין מה טועם אורח סימן שבו טעף ד :
כב ב מיי' שם הלכה ד טועם שם טעף ו :
כג ג ד מיי' והנה שם טועם אורח סימן שח טעף ד :
כד ה ו מיי' פכ"ז שם הלכה ס ו טור ש"ע שם טעף ג ו טועם יוד סימן קט טעף ו :
כה ז ח מיי' פ"ג מהלכות ק"מ הלכה ד ט טועם אורח סימן שם טעף ג :
כז י מיי' פכ"א מהלכות כ"ה הלכה ג טועם אורח סימן של טעף ג :
כח כ מיי' פ"ט מהלכות שנת הלכה ג :

כי פאי פנא. דאמר לפי' לשהתחילו עוברי עבירה התחילו לאסור הזיטה והרי לא נאסרה אלא ע"י הרוחין בתמין מחמתו' ואומרים מויעין אהנו וכן כלי' אלא עבירות דברייהם שאסרו' את החמין : נפיש ככלייהו. ומויע : מפשיר. מחמם לשון פושרין : מיחם אדם. מחמם אלונגטיס. קיוליא ונראה לי בגד שומחמפין זו דככל דוכתא קרי ליה אלונגטיס : על גבי מפשים. כשהוא חם במעיו מחממין לו כלי או בגד ומניחו שם ומועיל : וכלבד שלא יבא קומקומוס פו' . שמה ישפכו עליו ונמלא רוחן בשבת בתמין : מפני פכנס. פעמים שהן רוחתין : לא שיקמו. לא שיתחם שם עד שיחמו : אלא שספיג ניסון. במקלתן חספיו שהתחלקו כמו ויחמו לא נמר (רמיה מה) מתרממין וריתיה לא פו : לא כשזיל שיכשל. שלא תניחו שם כדי שיסול שתחא היד סולדת זו : פכס יפס. אבל להפסידו כפק כדרך שטוס בחול לא פליג' אדרב יהודה : לפפירא. מאי דאסר רבי יהודה בשמנ' ביסול. שרי תיק' ומיס' דוקא נקט ולא שיקמו דיש בהן ביסול אבל שמן לע"פ שהיד סולדת דהיינו ביסול דר' יהודה שרי לת"ק : סולדת. נמסכת לאחוריה מדלגה שלא תסוב וזהו לשון וסולדת במילה (ליזב ו) ואדג' כדערה ואמשך מהלונגי מדלגתי יום דהין אס הייתי יודע שמיתתי קרובה ולא יתמול : שמן יש בו משום ביסול. הלכך לא כדי שיכשל אלא כדי שיפסד שרי להפסידו אין זה ביסולו : ואסא רבי שמעון למימר דהפסידו וכו' ביסולו. הלכך כדעבדין בחול לא ליעבד אלא ללאחר יד על ידי שינוי : לאיסורא. אמרה תנא קמח לשמן דמחא הוא דשרי להפסידו אבל שמן הפסידו זהו ביסולו : איכא בנייהו כלאחר יד. דלתתא קמח אפי' ע"י שינוי אסור : ופיכי דמי. סולד יש ססולד מרתיחה מועטת ויש שאיט סולד : כנספי. בשבת ובמנו עבריהו הוא שלא נאסרו כדאמר לעיל התיירו להם חמי עבריהו : כלאמפי. כגון צריכה עשויה בקרקע שהמים נכנסים שם ונאספין : וכקפסי לפניה שם פך שמו. להפסידו בסוך הימנו קודם הרתיחה :

ובלבר שלא יבא להחם תמין לרמון גופו

ב"ה היא תנא. ואמבטיאות של כרכים כמילי בהן ואינו חושש אמר רבא דוקא כרכין אבל כרכים לא מ"ט כיון דזוזרין נפיש הבליהו ת"ר מתחמם אדם כנגד המדורה ויוצא ומשתמף בצונן ובלבר שלא ישתמף בצונן וייתחמם כנגד המדורה מפני שמפשיד מים שעליו *ת"ר מיחם אדם אלונגטיס ומניחה על בני מעים בשבת ובלבר שלא יבא קומקומוס של מים חמין ויניחנו על בני מעים בשבת ודבר זה אפי' בחול אסור מפני הסכנה *ת"ר ימביא אדם קיתון מים ומניחו כנגד המדורה לא בשביל שיחמו אלא בשביל שתפוג צינתו / יהודה אומר מביאה אשה פך של שמן ומניחתו כנגד המדורה לא בשביל שיכשל אלא בשביל שיפטר רשבי' אומר אשה סבה ידה שמן ומחממתה כנגד המדורה וסכה לבנה קמין ואינה חוששת איבעיא להו שמן מה הוא לתנא קמא רבה רב יוסף דאמרי תרויהו להתיירא ר' נחמן בר יצחק אמר לאיסורא ר' רבה רב

הוא ואלו הנתיב הפך כיהי' ד' סולדת זו וכו' דלא איל' תן נתקום שאין היד סולדת דהיינו נתקום שבת דהיינו שם לא הי' יכול להפסיד א"י פעמים אמריו ככלי ראשון אף לא און היד סולדת זו וכן התמירו במים אפי' כלי שני לקמן (מכ) גבי סולדת כלאמפי (תו"ר]

הוא ואלו הנתיב נתקום כ"ה סולדת זו וכו' דלא איל' תן נתקום שאין היד סולדת דהיינו נתקום שבת דהיינו שם לא הי' יכול להפסיד א"י פעמים אמריו ככלי ראשון אף לא און היד סולדת זו וכן התמירו במים אפי' כלי שני לקמן (מכ) גבי סולדת כלאמפי (תו"ר]

כ"ה מיי' פכ"א מהלכות כ"ה הלכה ג טועם אורח סימן של טעף ג :
כז י מיי' פ"ט מהלכות שנת הלכה ג :
כח כ מיי' פ"ט מהלכות שנת הלכה ג :
כט ד מיי' פכ"ז מה' ענת הלכה ג סנת לאוין מה טועם אורח סימן שבו טעף ד :
צ טועם שם טעף ו :
צא ז ח מיי' פ"ג מהלכות ק"מ הלכה ד ט טועם אורח סימן שם טעף ג :

יוסף דאמרי תרויהו התיירא שמן אע"פ שהיד סולדת בו מותר קסבר ת"ק שמן אין בו משום בשול ואתא רבי יהודה למימר שמן יש בו משום בישול והפשוטו לא זה הוא בשולו, ואתא ר' שמעון בן גמליאל למימר שמן יש בו משום בשול והפשוטו זהו בשולו, ר' יצחק אמר לאיסורא

הפשוטו זהו בשולו ואתא ר' יהודה למימר הפשוטו לא זהו בשולו ואתא רשבי' למימר שמן יש בו משום בשול והפשוטו זהו בשולו, רשבי' היינו ת"ק איכא בנייהו כלאחר יד. א"ר יהודה אמר שמואל יהודי שמן ואחד מיסיד סולדת בו אסור, אין יד סולדת בו מותר, והיכי דמי יד סולדת בו אמר רבא כל שבריסו של תינוק נכית, א"ר יצחק בר אבדימי פעם אחת נכנסתי אחר רבני לבית המרחץ ובקשתי להניח לו פך של שמן באמבטי' ואמר לי מול בכלי שני והי' שמע מינה תלת : שמע מינה שמן יש בו משום בשול וש"מ כלי שני אינו מבשל דש"מ הפשוטו זהו בשולו, היכי עבד רבני יהודה רבה בר בר חנה א"ר יוחנן *ככל מקום מותר להדרד חין מבית המרחץ ובית הכסא, וכו' בלשון חול א"ל והאמר אבוי ידברים : של חול מותר לאומן בלשון קודש, של קודש אסור לאומן בלשון חול, חול לאפרושי מאיסורא שאני, תדע דאמר *רב יהודה אמר שמואל מעשה *בתלמודי של ר' מאיר שנכנס אחריו לבית המרחץ ובקש להתיירא קרקע ואמר לו אין מדיחין לטוף לו קרקע, אמר לו אין סבין, אלמא אפרושי מאיסורא שאני, הלא נמו לאפרושי מאיסורא שאני, אמר רבינא שמע מינה המבשל בחמו טבריה בשבת חייב, ודהא מעשה דר' לארי גזירה היה ואמר ליה *טול בכלי שני ותן, איני *והאמר רב חסדא המבשל בחמו טבריה בשבת פטור, מאי חייב נמי דקאמר *מכת מרדות, א"ר דאנא חותיה לר' אבהו דשט באמבטי' ולא ידענא אי עקר אי לא עקר, פשיטא דלא עקר דתניא [לא ישוש אדם בכריכה מלאה מים ואפי' עומדת בחצר] ולא קשיא הא דלית

הוא ואלו הנתיב נתקום כ"ה סולדת זו וכו' דלא איל' תן נתקום שאין היד סולדת דהיינו נתקום שבת דהיינו שם לא הי' יכול להפסיד א"י פעמים אמריו ככלי ראשון אף לא און היד סולדת זו וכן התמירו במים אפי' כלי שני לקמן (מכ) גבי סולדת כלאמפי (תו"ר]

כח כ מיי' פ"ט מהלכות שנת הלכה ג :
כט ד מיי' פכ"ז מה' ענת הלכה ג סנת לאוין מה טועם אורח סימן שבו טעף ד :

רבינו חננאל

הוא אלא צונן בלבד ראו שאין הרבר עומד חזרו והתיירו להן חמי סכריא בלבד. וייתה במקשה עבדות באיסור אסר רבא מאן דעבר על דבריה הכפי' שרי לאסקריה עבריינא. כי היא תנא דתנא ששרבו עברי עבירה : תנא אבטאשת של כרכין כסילי בהן ואיט חושש. והני מילי דכרכין אבל דכפרין כיון דרופין נפיש הבליהו : ת"ר מתחמם אדם כנגד המדורה ויוצא ומשתמף בצונן (ובלבר) שלא ישתמף בצונן ויתחמם כנגד המדורה מפני שמשפיר מים שלא יבא להחם תמין לרמון גופו : כ"ה מיי' פכ"א מהלכות כ"ה הלכה ג טועם אורח סימן של טעף ג :
כז י מיי' פ"ט מהלכות שנת הלכה ג :
כח כ מיי' פ"ט מהלכות שנת הלכה ג :
כט ד מיי' פכ"ז מה' ענת הלכה ג סנת לאוין מה טועם אורח סימן שבו טעף ד :
צ טועם שם טעף ו :
צא ז ח מיי' פ"ג מהלכות ק"מ הלכה ד ט טועם אורח סימן שם טעף ג :

כרכות כד :
(לעיל י) :
לקמן ק"ו, וכו' :
ק"ו ע"ז מד :
קדושין לג :

ספחים מה' :
יבמות ג' :
מנחות כ"ג :
מ"ג כ"ג :
מגילת אסתר :

[דף לז]

הוא ואלו הנתיב נתקום כ"ה סולדת זו וכו' דלא איל' תן נתקום שאין היד סולדת דהיינו נתקום שבת דהיינו שם לא הי' יכול להפסיד א"י פעמים אמריו ככלי ראשון אף לא און היד סולדת זו וכן התמירו במים אפי' כלי שני לקמן (מכ) גבי סולדת כלאמפי (תו"ר]

הוא ואלו הנתיב נתקום כ"ה סולדת זו וכו' דלא איל' תן נתקום שאין היד סולדת דהיינו נתקום שבת דהיינו שם לא הי' יכול להפסיד א"י פעמים אמריו ככלי ראשון אף לא און היד סולדת זו וכן התמירו במים אפי' כלי שני לקמן (מכ) גבי סולדת כלאמפי (תו"ר]

הוא ואלו הנתיב נתקום כ"ה סולדת זו וכו' דלא איל' תן נתקום שאין היד סולדת דהיינו נתקום שבת דהיינו שם לא הי' יכול להפסיד א"י פעמים אמריו ככלי ראשון אף לא און היד סולדת זו וכן התמירו במים אפי' כלי שני לקמן (מכ) גבי סולדת כלאמפי (תו"ר]

הוא ואלו הנתיב נתקום כ"ה סולדת זו וכו' דלא איל' תן נתקום שאין היד סולדת דהיינו נתקום שבת דהיינו שם לא הי' יכול להפסיד א"י פעמים אמריו ככלי ראשון אף לא און היד סולדת זו וכן התמירו במים אפי' כלי שני לקמן (מכ) גבי סולדת כלאמפי (תו"ר]

הוא ואלו הנתיב נתקום כ"ה סולדת זו וכו' דלא איל' תן נתקום שאין היד סולדת דהיינו נתקום שבת דהיינו שם לא הי' יכול להפסיד א"י פעמים אמריו ככלי ראשון אף לא און היד סולדת זו וכן התמירו במים אפי' כלי שני לקמן (מכ) גבי סולדת כלאמפי (תו"ר]

הוא ואלו הנתיב נתקום כ"ה סולדת זו וכו' דלא איל' תן נתקום שאין היד סולדת דהיינו נתקום שבת דהיינו שם לא הי' יכול להפסיד א"י פעמים אמריו ככלי ראשון אף לא און היד סולדת זו וכן התמירו במים אפי' כלי שני לקמן (מכ) גבי סולדת כלאמפי (תו"ר]

כ"ה מיי' פכ"א מהלכות כ"ה הלכה ג טועם אורח סימן של טעף ג :
כז י מיי' פ"ט מהלכות שנת הלכה ג :
כח כ מיי' פ"ט מהלכות שנת הלכה ג :
כט ד מיי' פכ"ז מה' ענת הלכה ג סנת לאוין מה טועם אורח סימן שבו טעף ד :
צ טועם שם טעף ו :
צא ז ח מיי' פ"ג מהלכות ק"מ הלכה ד ט טועם אורח סימן שם טעף ג :

(*) ע"ג כ"ח וכן וכן הי' השלמי הוה כ"ח ע"ג